

ಇಡೀ ಮನೆಯ ಅಲಂಕಾರ ಕವ್ಯ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ. ಗೋಡೆಗೆ ಬಳಿದ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂಕುಂಡ, ಅಲಂಕರಣ, ಘನಿಂಚರ್, ಕಿಂಡಿಯ ಪರದೆ ಎಲ್ಲಾವೂ ಕವ್ಯ. ಇಡೀ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿರುಪುಗಳಲ್ಲಿ, ಟೀಬಲ್‌, ಕುಚೆಗಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಟೀಬಲ್‌ ಲ್ಯಾಂಪ್ ಮತ್ತು ಫೋಕಸ್‌ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳಿಧ್ಯಾ, ಇಡೀ ಮನೆ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಬೆಳಕಿನ ದ್ವಿಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಕುಪುವ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಯಾವುದೂ ಬೇರೆಯೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದು, ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಗ್ಗಿಸ್ಕೊ ಸಿಸ್ಯಂ, ಸ್ವಿಳಕ್ರೊ. ಬಾಲ್ಯಾನಿಯ ತುಂಬಾ ತೂಗುಬಿಟ್ಟ ಗಿಡಗಳು, ಮಾಯಿಕದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬೆಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದ ಧೂಪದಾನಿ. ಆ ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಟ್ಟಿರ್ತಿದ್ದರೂ ಕಲ್ಯಾಣಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಕರಿತು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಫೋಟೋ, ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಆತ್ಮಿಯವಾಗೇ ಬೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಯಾಣ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಳ್ಳಿತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅಕಾಶಾತ್ಮ ಯಾರಾದರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳಿಗೂ ಎದುರಿದ್ದವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಅವಕ್ಕ ತೆರೆಯೋಂದು ಬಿಧು ವ್ಯಾದು ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಏವಯ ಬದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎದುರಿನವರಿಗೆ ಅನಯಂತರ ಏನೂ ಕೆಡಕಿ ಕೇಳಬುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮಧುವಂತಿ ಷಿಲ್ಫ್‌ ಅಂಡ್‌ ದೇರ್‌ ಎಂದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಯ ಮನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಬರಿಕೆ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ವಣಿಕೆದುವ ಅಟ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾರದ ಹೆಡರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲರೂ ಓಪಾಯಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂತರು. ಸಾವನಿ ಮೊಬೈಲ್‌ ಫೋನ್‌ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ‘ಇಲ್ಲಾದರೂ ಬಿಡಮು ನಿನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನ್ ಎಂದು ವಿಭಾವರಿ ಕಿಚಾಯಿಸಿದಳು. ಜಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವಾಗ ಸಹ ಫೋನ್‌ ಸಾವನಿಯ ಕಣ್ಣಳತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಫೋನ್‌ ರಿಂಗ್‌ ಆಯಿತು. ಮೂವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಾವನಿಯ ಮುಖಿ ಗಂಭೀರವಾಯ್ಯು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ, ಬಾಲ್ಯನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಫೋನ್‌ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ‘ಕಲ್ಯಾಣ ಮನೆಯಲ್ಲೇ...’, ‘ಇಲ್ಲ ಮಧು, ವಿಭಾ, ನಾನು’, ‘.....’, ‘ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಯ್ ಹೇಳ್ತು ಇಂದರೆ...’ ಎಂದು ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು, ಇವರು ಮಾತನಾಡಲೆಂದು ಫೋನ್‌ ಚಾಚಿದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಯ ಹಬ್ಬಿಗಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಗೆ ಗಂಟಾದವು. ಎಲ್ಲರೂ ‘ಹಾಯ್’ ಎಂದರು. ಅವರ ದ್ವಾನಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು ಎನ್ನುವುದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸಾವನಿ ‘ಬಾಯ್’ ಹೇಳಿ, ಕರೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಾಲ್ಯಾನಿಯ ಆಸೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಬೆಳಕಿನ ಕಳಳ ಹೊತ್ತು ನಿರ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ಮಿಂಚುಹುಳಗಳನ್ನು ತಂದು ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿದಂತೆ ಉರು ಹೋಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ರೆಕ್ಟ್ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮುಂಚುಹುಳಗಳು ಈಗ ನಿಂತಳ್ಳೇ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಸಂಸಾರಸ್ಥ ಹೆಂಗಸರು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಸಮಯಾನಾ ಇದು?’ ಮಧುವೆ ಅನಯಂತರ ಹೊದಲ ನೃತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿ, ಎರಡು ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಸುಸ್ತಾಗಿ ಸಾವನ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಹಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಾಗ ತಡರಾತಿ. ಅವಳು ಒಳಗೆ ಹಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟೊಡನೆ ಗಂಡ ಅಭ್ಯರ್ಥಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೊದಲ ಅಗಿದ್ದು ಆಫಾತ, ಅಮೇಲೆ ಅವಮಾನ, ಸಿಟ್ಟು, ನೋವು. ಅವಳ ರಾಚೆವ, ಅವಳ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿ, ಜಗತ್ತನೇ ಬದಲಿಸುವ ಪ್ರಗತಿಪರ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ದಿಟ್ಟತನದ ಮಾತ್ರಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಸೇಳಿದಿದ್ದ, ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಮರೆಸಿ ವರಿಸಿದ್ದ ರಾಚೆವನೇ ಇದು? ಮನೆಯ ನೇಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವದಿಯೋಕ್ತೆ ಸ್ನೇಹಿತ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತೆಯರನ್ನು ಆಹಾಸಿಸಿ ನಡುರಾತ್ಮಿಯವರಿಗೂ ಹಾಡು, ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮಹಾಮನೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಾಚೆವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ, ತಡವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಗಂಡಂದರೂ